

Πρόγραμμα δράσης για το επόμενο διάστημα μέχρι την Πρωτομαγιά

Εισήγηση της Κεντρικής Διοίκησης στη συνεδρίαση της 25ης Φλεβάρη 2015

Μετά την καταδίκη των κομμάτων που κυβέρνησαν τα τελευταία τέσσερα χρόνια και την ανάδειξη ως συγκυβέρνησης των κομμάτων ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στις τελευταίες εκλογές, καλούμαστε να οργανώσουμε την πάλη για τα δικαιώματά μας σε νέες συνθήκες, που έχουν καλλιεργήσει προσδοκίες σε πολλούς συναδέλφους για καλύτερες μέρες.

Η πραγματικότητα όμως της «επόμενης μέρας» είναι ότι όλοι οι παράγοντες που δυσκολεύουν τη ζωή μας είναι εδώ, η σκληρή μεγαλοεργοδοσία, η «ανταγωνιστικότητα» τους που φτηναίνει μισούς και καταργεί δικαιώματα.

Με βάση αυτά, η διαπραγμάτευση δεν γίνεται για τα συμφέροντά μας. Γίνεται για να υπηρετηθούν τα συμφέροντα των εργοδοτών, κι έχει ως προαπαιτούμενο και χτύπημα στη ζωή μας.

Όλα αυτά αποκαλύπτονται:

- Από την τετράμηνη παράταση του μνημονίου, ή όπως κι αν το βαφτίσουν, που διατηρεί τους μόνιμους μηχανισμούς εποπτείας και επιτήρησης από τους λεγόμενους «θεσμούς» (ΕΕ-ΕΚ - ΔΝΤ), αφού η συγκυβέρνηση δεσμεύτηκε να μην προχωρήσει σε καμία απολύτως «μονομερή ενέργεια».
- Από το γεγονός ότι κι αυτή η κυβέρνηση αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει όλες τις δεσμεύσεις προκειμένου να ανακάμψει η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου. Οι εξαγγελίες για τον τουρισμό, όχι μόνο δεν θίγουν στο ελάχιστο τα κεκτημένα των μεγαλοεξοδόχων, αλλά υπόσχονται «ενδυνάμωση της συνεργασίας με τον ιδιωτικό τομέα», που σημαίνει νέες φοροαπαλλαγές και επιχορηγήσεις.
- Από το ότι η διαπραγμάτευση δεν αφορά την επαναφορά του επιδόματος ανεργίας, την πληρωμή των δεδουλευμένων, την ανασφάλιστη δουλειά, τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, την απαγόρευση των απολύσεων, της εκ περιτροπής εργασίας, των δουλεμπορικών, όλα τα ζητήματα που «καίνε» εμάς και τις οικογένειές μας.

Να γιατί πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε μια αντεργατική διαχείριση, που δεν θα διαφέρει, αλλά και δεν θα φοράει την ίδια μάσκα με τις προηγούμενες. Γιατί θα προσπαθεί να χειραγωγήσει το εργατικό κίνημα και να μετατρέψει το λαό σε χειροκροτητή της κυβέρνησης, να τον πείσει ότι πρέπει να συνεχίσουμε τις θυσίες μας, να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, βαφτίζοντάς τα εθνική υπόθεση, τις ανάγκες των εργοδοτών που δεν είναι όμως προς το συμφέρον του λαού.

Οι εργαζόμενοι του κλάδου, ακόμη και όσοι είχαν ελπίδες για κάτι καλύτερο, δεν πρέπει να απογοητευτούν, δεν πρέπει να περιμένουν, ο αγώνας μας πρέπει και θα συνεχιστεί. Η απάντηση θα είναι να πάρουμε εμείς την υπόθεση στα χέρια μας.

Το Συνδικάτο και τα επιχειρησιακά σωματεία της Αττικής θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για όλα όσα τα προηγούμενα χρόνια ματώσαμε και αντιπαλέψαμε. Οι ανάγκες των οικογενειών μας είναι πάνω απ' όλα και στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεων μας:

- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, με ανθρώπινες συνθήκες, με αποκατάσταση των σταθερών συνθηκών εργασίας και ασφάλειας, με κατοχύρωση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

- Ικανοποιητικούς μισθούς, μεροκάματα και συντάξεις που θα καλύπτουν τις βασικές ανάγκες των οικογενειών μας, θα διασφαλίζουν ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο και θα κατοχυρώνονται με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας για όλους τους εργαζόμενους του κλάδου.
- Κατάργηση όλου του αντεργατικού οπλοστασίου, χωρίς αστερίσκους. Χωρίς σύγχρονο δουλεμπόριο, voucher και εκμετάλλευση μέσα από τη μαθητεία. Να μη δεχτούμε κανένα νέο μέτρο, στο όνομα της ανάκαμψης της καπιταλιστικής οικονομίας.
- Κάλυψη των βασικών αναγκών των οικογενειών μας σε Υγεία, Εκπαίδευση, κατοικία, φροντίδα για τα νέα ζευγάρια και τα παιδιά τους, τις γυναίκες και για τους ηλικιωμένους.
- 7ωρο-5θήμερο-35ωρο, με εξασφάλιση του απαραίτητου ελεύθερου χρόνου για ξεκούραση, αναψυχή, διακοπές με τις απαραίτητες κοινωνικές υποδομές που θα μας επιτρέπουν να συμμετέχουμε και να απολαμβάνουμε τα αγαθά του πολιτισμού που οι ίδιοι με τη δουλειά μας δημιουργούμε.

Δεν χρωστάμε καμιά ανοχή και αναμονή, σε καμιά κυβέρνηση, αφού έχουμε γνωρίσει στο πετσί μας πως οι ανοχές και αναμονές συμφέρουν τη μεγαλοεργοδοσία, που συνεχίζει να εφαρμόζει όλα τα αντεργατικά μέτρα που ψηφίστηκαν.

Θα συνεχίσουμε την προσπάθεια να δυναμώσουμε ακόμη περισσότερο μέσα σε κάθε χώρο δουλειάς η γραμμή της αντεπίθεσης και της ρήξης, σε αντίθεση με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, την Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν είναι το «δικό μας σπίτι».

Σχετικά με τις εξελίξεις που ετοιμάζουν στον τουρισμό:

Οι πρώτες δηλώσεις της νέας υπουργού Τουρισμού που επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις μας:

1. Προανήγγειλε μείωση των συντελεστών Φ.Π.Α., σε επίπεδα χαμηλότερα των ανταγωνιστών χωρών, που αποτελούσε αίτημα τόσο των εργοδοτικών οργανώσεων (ΣΕΤΕ, ΠΟΞ κλπ), όσο και τις δικής μας Ομοσπονδίας. Ταυτόχρονα μίλησε για «εφαρμογή ενός σταθερού, δίκαιου και προοδευτικού φορολογικού συστήματος», αφήνοντας στο απυρόβλητο τα τεράστια κέρδη των μονοπωλιακών ομίλων.
2. Αναφέρθηκε στην ενθάρρυνση των «τοπικών συμφώνων και αναπτυξιακών συνεργειών σε περιφερειακό επίπεδο», που θυμίζει τα παλιότερα «τοπικά σύμφωνα απασχόλησης», για τα οποία είχε συμφωνήσει και ο ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με τα οποία δεν είχαν ισχύ οι ΣΣΕ στις περιοχές όπου εφαρμοζόταν.
3. Θα επιδιώξουν την επανεξέταση των συμβάσεων παραχώρησης χρήσης και ιδιοκτησίας, που συνήφθησαν στην περίοδο των Μνημονίων, προκειμένου να ξεπληρώσουν «γραμμάτια» σε κομμάτια της αστικής τάξης που στήριξαν ΣΥΡΙΖΑ. Παράλληλα υπόσχεται την «ενίσχυση της επενδυτικής αξιοποίησης δημοσίων εκτάσεων, για παραθεριστικές κατοικίες, ξενοδοχεία και άλλες καινοτόμες μορφές τουριστικού προϊόντος», μέσα από Κοινοτικούς Πόρους και το νέο ΕΣΠΑ, το Σύμφωνο Εταιρικής Συνεργασίας της περιόδου 2015 - 2020, για τον εκσυγχρονισμό των τουριστικών επιχειρήσεων. Έτσι όχι μόνο δεν θίγει στο ελάχιστο τα κέρδη του τουριστικού κεφαλαίου, αλλά επιδιώκει να τα εκτοξεύσει περισσότερο μέσα από κρατικό χρήμα. Παρά τις προεκλογικές εξαγγελίες για μέτρα ενάντια στο all inclusive, δεσμεύτηκε ότι δεν θα υπάρξει καμιά τέτοια ενέργεια, αντίθετα θα επιδιώξει και περαιτέρω ποιοτική αναβάθμιση.
4. Μιλά για «αποκατάσταση του θεσμικού πλαισίου των εργασιακών σχέσεων» χωρίς να διευκρινίζει πότε και πώς, ενώ εμφανίζει ως προτεραιότητα «την ενίσχυση της απασχόλησης και την επίλυση σειράς εργασιακών προβλημάτων στον Τουρισμό», κλείνοντας το μάτι στην επιδότηση των μεγάλων επιχειρήσεων, με τα γνωστά προγράμματα voucher, ΟΑΕΔ κ.ά.
5. Και τέλος, αναφέρεται σε «μια νέα πολιτική αερομεταφορών, με απευθείας συνεννοήσεις και μείωση των φόρων που επιβλήθηκαν για τη χρήση των ελληνικών συγκοινωνιακών

υποδομών», αφήνοντας στην άκρη της υποσχέσεις για «εθνικό αερομεταφορέα» προς χάριν των μονοπωλίων που κυριαρχούν σήμερα.

Όλα τα παραπάνω καθόλου δεν σημαίνει ότι θα αποκαλυφθεί η πολιτική στον τουρισμό, ή το σύνολο της πολιτικής της συγκυβέρνησης γρήγορα και εύκολα στην εργατική τάξη, στο λαό. Αντίθετα, δημιουργούνται νέα δεδομένα και για το συνδικαλιστικό κίνημα, αφού θα επιχειρήσουν να το προσαρμόσουν στις ανάγκες της πολιτικής της νέας κυβέρνησης.

Κάτω από την σημαία της κοινωνικής συνοχής, της συναίνεσης, των κοινωνικών διαλόγων θα αναδιοργανώσουν τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό για να βάλουν εμπόδια στην άνοδο της ταξικής πάλης και στην ενίσχυση του ΠΑΜΕ.

Σχεδιασμός δράσης

Επόμενα, χρειάζεται να δούμε ένα βασικό σχεδιασμό που να εμπλουτιστεί και να εξειδικευτεί στη σε όλα τα επιχειρησιακά σωματεία, σε κάθε χώρο δουλειάς.

Κύριο ζήτημα που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας στο σχεδιασμό, είναι ότι **διαπραγμάτευση νέου προγράμματος για την Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει νέοι όροι, νέα μέτρα.**

Να γιατί η κάθε μας ενέργεια, από την μικρότερη μέχρι την μεγαλύτερη, πρέπει να καλλιεργεί την άνοδο των απαιτήσεων, των διεκδικήσεων, να μπολιάζουμε από τώρα το να μη δεχθούν οι εργαζόμενοι νέα μέτρα. Η πίστωση χρόνου που έχει διαπραγματευτεί και έχει πάρει η κυβέρνηση θα τελειώσει και επόμενα δεν πρέπει να αφήσουμε να περάσει κλίμα απογοήτευσης και μια νέα μεγαλύτερη συντηρητικοποίηση. Σε μια τέτοια φάση πρέπει εμείς να είμαστε προετοιμασμένοι.

A. Αρχαιρεσίες Σωματείων

Άμεσο και σημαντικό καθήκον είναι η καλή και οργανωμένη προετοιμασία για τα σωματεία που έχουν αρχαιρεσίες το επόμενο διάστημα και που δεν πρέπει να είναι υπόθεση του τελευταίου μήνα. Είναι η κορύφωση της δράσης κάθε σωματείου και η αρχή μιας νέας πορείας όπου πρέπει να κρίνεται η ποιότητα της δουλειάς μας και των δεσμών με την εργατική τάξη και το αποτέλεσμα της δουλειάς μας που είναι η άνοδος της ταξικής συνείδησης, στη συσπείρωση δυνάμεων, στην ενίσχυση του ταξικού κινήματος. Αποτελεί καθήκον για όλες τις δυνάμεις ενός κλάδου, παίρνοντας υπόψη ότι ένα θετικό αποτέλεσμα συμβάλλει στην αλλαγή συσχετισμών όχι μόνο στον κλάδο αλλά και γενικότερα. Να πάρουμε υπόψη μας ότι το 2016 είναι τα συνέδρια της ΓΣΕΕ, του ΕΚΑ, και της Ομοσπονδίας, όπως επίσης και οι εκλογές του Συνδικάτου. Κεντρικός στόχος μας πρέπει να είναι η ισχυροποίηση του ταξικού πόλου, η συσπείρωση νέων δυνάμεων στο ΠΑΜΕ και το κέρδισμα της πλειοψηφίας νέων σωματείων και πρωτοπόρων συνδικαλιστών.

B. Γραμμή συσπείρωσης. Πώς δουλεύουμε.

1. Ένα σημαντικό πρόβλημα που πρέπει να λύσουμε είναι να γίνεται συζήτηση μέσα στους χώρους δουλειάς, να γενικεύεται η πείρα πως πρέπει να προετοιμάζονται οι γενικές συνελεύσεις, οι συγκεντρώσεις, οι συσκέψεις κατά Σωματείο και σε κάθε τόπο δουλειάς. Οι εργατικές συνελεύσεις είναι σχολείο όπου εκπαιδεύονται δυνάμεις, δυναμώνουν οι δεσμοί με τους εργαζόμενους, ατσαλώνονται, αποτελεί μέσο για την αλλαγή συσχετισμών. Πρέπει να δούμε καλύτερα είναι τί φταίει και δεν γίνεται η οργανωμένη συζήτηση, η σύσκεψη, για να εκφράζουν γνώμη οι εργαζόμενοι, όσοι συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις, στις συλλογικές διαδικασίες. Όπου γίνεται υπάρχουν θετικά αποτελέσματα.
2. Το Συνδικάτο πρέπει να βοηθήσει και πρακτικά τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων να ετοιμάζονται όσο πιο καλά οι εισηγήσεις, οι ανακοινώσεις, να προετοιμάζονται οι συνεδριάσεις και οι συσκέψεις. Να υπάρχει μεγαλύτερη απαιτητικότητα και να επιμείνουμε

περισσότερο στον έλεγχο της δουλειάς. Τα ίδια αφορούν και όπου οι ταξικές δυνάμεις είναι μειοψηφία.

3. Χρειάζεται να μας απασχολήσει με μεγαλύτερη ανησυχία ο συντεχνιασμός που θα ενισχύεται με τη νέα κατάσταση και στον κλάδο. Απαιτείται εξειδικευμένη δράση ανάλογα με το χώρο, επιμονή και επίπονη δουλειά και παρέμβαση για να μη χάνεται το κύριο, να αποφεύγονται η ρουτινιαρική δουλειά και οι υποχωρήσεις μπροστά στις δυσκολίες.
4. Υπάρχουν τίμιοι εργάτες σε χώρους δουλειάς που έχουν αυτιά ανοιχτά. Σ' αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να γίνουμε πιο διεισδυτικοί, ιδιαίτερα στη νεολαία. Να ανοίξουμε πόλεμο σωματείο το σωματείο και χώρο δουλειάς για να απομονωθούν οι εργατοπατέρες, να τους βάζουμε εμπόδια, να δημιουργούμε ρήγματα, να αποσπούμε δυνάμεις.
5. Τα Παραρτήματα και οι ομάδες μας στον Επισιτισμό πρέπει να αποκτήσουν καλύτερη λειτουργία, να μην σχεδιάζουν μονάχα μπροστά σε κεντρικές κινητοποιήσεις, να αποκτήσουν αυτοτελή δράση και πρωτοβουλίες. Δεν λείπει η χαρτογράφηση και ο προσανατολισμός, αλλά η επιμονή και η σταθερότητα, ο έλεγχος της δουλειάς. Υπάρχουν θετικά παραδείγματα όπως αυτό του Βόρειου Παραρτήματος και της αλυσίδας των Mikel. Οι ομάδες μας στον επισιτισμό πρέπει να έχουν συχνότερη παρουσία στο Συνδικάτο, μια από εκεί κατά κύριο λόγο περνάνε πολλοί εργαζόμενοι απ' αυτό το χώρο.

Γ. Σχετικά με το σχεδιασμό μας

1. Κύριο και βασικό και αξιοποιώντας την πείρα της περιόδου είναι να διατηρήσουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων, να συνεχίσουμε με το δικό μας αυτοτελές σχέδιο δράσης που θα προσαρμόζεται στη επικαιρότητα, θα αναγκάζει την εργοδοσία και την κυβέρνηση να το παίρνουν υπόψη τους.
2. Είναι καθοριστικής σημασίας ζήτημα πως επεξεργαζόμαστε τη γραμμή, το πλαίσιο πάλης σε κάθε χώρο. Δεν είναι λίγες οι φορές που το γενικό πλαίσιο πάλης και σχεδιασμού που βοηθά στην ενιαία πάλη, τη συσπείρωση δυνάμεων, την ενιαία κατεύθυνση, προϋποθέσεις που προωθούν την ανασύνταξη, χάνεται ή προβάλλεται ως ένα σύνθημα και να συνεχίζουμε να δουλεύουμε στην πεπατημένη με τα επιμέρους κλαδικά προβλήματα ή με επιμέρους επιχειρησιακά προβλήματα που ξεσπάνε, ξεκόβοντας τα, απομονώνοντας τα, από τα γενικότερα ζητήματα που επιδρούν και δημιουργούν επιμέρους προβλήματα στον κλάδο. Να προβληματιστούμε πως συνδέουμε τα γενικότερα ζητήματα που αφορούν την εργατική τάξη με τον κλάδο και τις ιδιαιτερότητες του, ώστε να ανεβαίνει το επίπεδο συμμετοχής, να προωθείται η ανασύνταξη.
3. Πρέπει να συνεχίσουμε με ένα ενιαίο πρόγραμμα δράσης. Ξεκινάμε από αυτά που κατακτήσαμε όλη αυτή την περίοδο (στο άνοιγμα, τη συσπείρωση, την αξιοποίηση ανθρώπων). Χρειάζεται όμως να κατανοηθεί ότι η εδραίωση και η διεύρυνση αυτών που κερδήθηκαν απαιτούν νέες πρωτοβουλίες, τόσο κεντρικά, όσο κατά χώρο. Να μπουν μπροστά μαχητικά οι δυνάμεις μας, τα ψηφοδέλτια. Να αντιπαλεύουμε την στάση αναμονής και ανάθεσης που καλλιεργείται. Να σημάνουμε συναγερμό σε κάθε χώρο. Μαχητικά να αντιπαλέψουμε τις μειωμένες απαιτήσεις που θα μας πάνε πολύ πίσω σε κατακτήσεις και δικαιώματα, τη λογική «και ένα-δυο να κάνει η κυβέρνηση καλά είναι», που καλλιεργούν κυβέρνηση, η αξιωματική αντιπολίτευση και άλλοι. Να μην περνάει η λογική ότι η αντιλαϊκή, κυβερνητική πολιτική θα αποκαλυφθεί μόνη της, αν οι δυνάμεις μας δεν διαφωτίζουν τους εργαζόμενους, αν δεν δυναμώσει η διαπάλη με τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό, νέο και παλιό, με την μεγαλοεργοδοσία, αν δεν αναπτυχθεί δράση γενικά και κατά χώρο δουλειάς.

4. Οι εξελίξεις και η ανάγκη ανασύνταξης του κινήματος επιβάλλουν δυναμικές παρεμβάσεις, **όχι μόνο δουλειά ζύμωσης, αλλά και οργάνωση της πάλης**. Οι ανάγκες των εργατικών και λαϊκών οικογενειών είναι πάνω απ' όλα και στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεών μας. Είναι πάγιες, μόνιμες και συνεχώς εξελισσόμενες με βάση τις εξελίξεις της επιστήμης, της τεχνικής, του πολιτισμού και του πλούτου που παράγεται από τη δική μας δουλειά.
5. Οι ανάγκες μας απαιτούν άλλο δρόμο ανάπτυξης για φιλολαϊκή πολιτική, κόντρα στις δεσμεύσεις της ΕΕ και τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Για αυτές τις ανατροπές οργανώνουμε τις δυνάμεις μας και τη συμμαχία μας. Τέτοιο κίνημα παλεύουμε να οργανώσουμε. Άρα, χρειάζεται να δυναμώσει ακόμη περισσότερο μέσα στην εργατική τάξη, στη νεολαία και το κίνημα η γραμμή της απερίθωτης και της ρήξης σε αντίθεση με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, την ΕΕ και την πολιτική που στηρίζει αυτόν το δρόμο, με την ενσωμάτωση και την παθητική αναμονή.
6. Από την σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων θα αντιμετωπίσουμε την κυβερνητική εναλλαγή. Αυτό για εμάς σημαίνει ένταση των προσπαθειών για ανασύνταξη του κινήματος. Δηλαδή πιο συγκεκριμένα, ενεργοποίηση σωματείων, διαφοροποίηση και απεγκλωβισμός δυνάμεων από το δηλητήριο της ταξικής συνεργασίας, δουλειά για ένταξη νέων δυνάμεων στη δράση με στόχο την αλλαγή των συσχετισμών. Να αποκρουστούν ιδεολογήματα, στρατηγικές και στοιχήσεις πίσω από ξένες σημαίες, να αποκαλυφθούν απόψεις και ιδεολογήματα περί δήθεν εθνικής περηφάνιας και αξιοπρεπείας.
7. Η δράση μας το επόμενο διάστημα να βοηθάει ώστε οι εργαζόμενοι να μην εγκλωβίζονται στην λογική της διαπραγμάτευσης, της αναμονής, της ανοχής και να μην αποδέχονται τα ψίχουλα που θα μοιράζει η κυβέρνηση. Να είμαστε σε διαρκή ετοιμότητα για **άμεση απάντηση με μαζικές κινητοποιήσεις, με εναλλαγή μορφών πάλης ακόμα και απεργίας** μπροστά στο φόντο νέας συμφωνίας και νέων μνημονίων όπως και αυτά κι αν ονομαστούν.

Δ. Το πλαίσιο πάλης και προτάσεις για το πρόγραμμα δράσης

1. **Για την κοινωνική ασφάλιση-συνταξιοδοτικό-υγεία.** Από τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης αλλά και του υπουργού προκύπτει πως όσον αφορά την αποκατάσταση των απωλειών που συντελέστηκαν στα χρόνια του μνημονίου αυτές διακηρύσσεται ότι μπορούν να γίνουν σταδιακά και με βάση τους ρυθμούς ανάκαμψης της οικονομίας ξεκινώντας από τους χαμηλοσυνταξιούχους. Παράλληλα ο βασικός πυρήνας της πολιτικής που αύξησε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης στο 67ο έτος, που «εξίσωσε γυναίκες και άνδρες», που καθόρισε τα 40 χρόνια ασφάλισης αντί της 35ετίας για το δικαίωμα στην πλήρη σύνταξη, δηλαδή που νομοθέτησε τη δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα και που εξαέρωσε τα αποθεματικά των Ταμείων, θα συνεχίσει να ισχύει και με τη νέα κυβέρνηση. Χωρίς καθυστέρηση πρέπει να αποκρούσουμε τη λογική του ρεαλισμού και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας ως κριτήριο για την επαναφορά των απωλειών. Ο κλάδος μας χτυπήθηκε από την αντιασφαλιστική επίθεση και δεν μπορούμε γι' αυτό να μείνουμε με σταυρωμένα χέρια. Χρειάζεται αποφασιστικό μέτωπο απέναντι στο ενδεχόμενο να μετατραπεί το ΤΑΠΙΤ σε επαγγελματικό ταμείο. Η γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ πιο πριν και προφανώς και τώρα ως κυβέρνηση είναι η ενίσχυση των επαγγελματικών ταμείων και στις προγραμματικές δηλώσεις δεν υπήρχε λέξη για το μέλλον τους. **Προτείνεται να πραγματοποιήσουμε κινητοποίηση-παρέμβαση την Πέμπτη 19 Μάρτη στο αρμόδιο Υπουργείο, με αιχμή την ανεργία, τα ΒΑΕ και το ΤΑΠΙΤ.** Επειδή το ασφαλιστικό δεν είναι μόνο οι συντάξεις, χρειάζεται να ανοίξουμε μέτωπο σχετικά με τα κλειστά νοσοκομεία προς όφελος των ιδιωτικών κλινικών. Να μην υπάρχει καμιά απολύτως πληρωμή για υπηρεσίες υγείας. Να γίνουν προσλήψεις στα νοσοκομεία. Να επαναφέρουμε το ζήτημα των συνθηκών ασφαλείας και υγείας στους τόπους δουλειάς. Το

ΠΑΜΕ θα προχωρήσει σε ημερίδα για την κοινωνική ασφάλιση στις 22/4 οπού θα συζητηθούν οι θέσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα που έχουμε ανάγκη.

2. **Για την ανεργία και τους ανέργους-εποχικούς** Οι διεκδικήσεις για την ανεργία πρέπει να είναι αιχμή γι' αυτό πρέπει να μπαίνει συνολικά το πλαίσιο μας για την ανακούφιση και τις ανάγκες των ανέργων ξεκινώντας από το αίτημα για πλήρη κάλυψη και επιδότηση όλων των ανέργων, με αύξηση (στα 600 ευρώ δηλ. στο 80% του κατώτατου μισθού) και χρονική επέκταση του επιδόματος για όσο διαρκεί η ανεργία. Από την κυβέρνηση λείπει κάθε αναφορά για την κατάσταση της ανεργίας και την αντιμετώπιση της, (την αύξηση του επιδόματος ανεργίας, την καθολική επέκταση σε όλους τους ανέργους, την χρονική επέκταση του επιδόματος κλπ). Αντιθέτως συνεχίζεται το μοίρασμα της φτώχειας μέσω των προγραμμάτων και παράλληλα η μόνη αναφορά ήταν η θολή και αόριστη χορήγηση πάσο για δωρεάν μεταφορά σε ένα τμήμα μόνο των μακροχρόνια ανέργων. Να δώσουμε δημοσιότητα για την παρέμβαση που κάναμε για τους ανέργους στο Υπουργείο Εργασίας, να συζητηθεί σε όλους τους χώρους δουλειάς και να προετοιμάσουμε με ανακοινώσεις και κάλεσμα τις νέες φουρνιές εργαζομένων που θα έρθουν voucher και μαθητεία. Παράλληλα πρέπει να οξύνουμε την αντιπαράθεση μας και να απαιτήσουμε να καταργηθεί εδώ και τώρα και με νόμο το απαράδεκτο καθεστώς με τους ενοικιαζόμενους εργαζομένους και τα δουλεμπορικά γραφεία.
3. **Για το εισόδημα, την ΕΓΣΣΕ και τις κλαδικές συμβάσεις.** Η αφετηρία που πρέπει να ξεκινάμε είναι το σύνθημα «εδώ και τώρα επαναφορά του κατώτερου μεροκάματου στα 751 ευρώ με νόμο. Κανένας εργαζόμενος κάτω από 751 ευρώ». Οι δηλώσεις του υπουργού εργασίας έτσι όπως εξειδικευτήκαν στις προγραμματικές δηλώσεις δηλώνουν ξεκάθαρα τις προθέσεις τους για τον κατώτερο μισθό και μεροκάματο: Πρώτα απ' όλα οι επιχειρήσεις και οι ανάγκες τους. Γι' αυτό η κυβέρνηση αναφέρεται σε επαναφορά στα 751 ευρώ σταδιακά και στη βάση συλλογικών διαπραγματεύσεων, παράλληλα με παροχές στην εργοδοσία. Η κυβέρνηση με αυτήν την τακτική δίνει τον απαραίτητο χώρο και χρόνο στην μεγαλοεργοδοσία ώστε να προετοιμαστεί καλύτερα, να προσαρμόσει και να έχει την ευελιξία να οργανώσει και να κλιμακώσει την επίθεση στους κλαδικούς μισθούς, στις εργασιακές σχέσεις. Βέβαια, κάλυψη των απωλειών δεν είναι μόνο ο μισθός. Είναι να επανέλθουν δικαιώματα που καταργήθηκαν π.χ αποζημιώσεις, επιδόματα, ασφαλιστικά δικαιώματα, για τις απολύσεις, αποζημιώσεις κλπ. Στον κλάδο να επαναφέρουμε τις διεκδικήσεις για επαναφορά των μισθών στα επίπεδα του 2012 και να ξεκινήσουμε επαφές μέσα στο Μάρτη με τις εργοδοτικές οργανώσεις, με κατάλληλη προετοιμασία και σχέδιο, μέσα από μαζικές διαδικασίες. Να προηγηθεί ΔΣ του Συνδικάτου και να μπουν στη διαδικασία να στηρίξουν το σχέδιο τα επιχειρησιακά σωματεία.
4. **Η κυβέρνηση θα φέρει νέο συνδικαλιστικό νόμο.** Αναφέρθηκε στις προγραμματικές δηλώσεις από τον Σκουρλετη, βάζοντας πλευρές νέου κοινωνικού διαλόγου που θα αναβαθμίσει δήθεν πλευρές της δημοκρατίας στο συνδικαλιστικό κίνημα. Πρέπει να είμαστε σε επιφυλακή και προετοιμασμένοι γιατί όλα αυτά δείχνουν σαφή παρέμβαση στη ζωή και τη δράση των σωματείων.
5. Για τις 8 Μάρτη να πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις και από τα σωματεία και να γίνουν κοινές περιοδείες με στελέχη της ΟΓΕ, με αίτημα αιχμής την επαναφορά των μειωμένων ορίων ηλικίας των 5 χρόνων. Στον κλάδο μας έχουμε μεγάλο ποσοστό απασχόλησης γυναικών.
6. Για την 1^η Μάη. Η Πρωτομαγιά θα πρέπει να αποτελέσει κορύφωση δραστηριότητας του επομένου διμήνου, βήμα για την ανασύνταξη του κινήματος. Οι δραστηριότητες και οι

πρωτοβουλίες για την επιτυχία και τη μαζική συμμετοχή εργαζομένων, ανέργων, νεολαίας πρέπει να αποτελέσουν σταθμό για την προετοιμασία του κινήματος στο δρόμο της αντεπίθεσης.

7. Ιδιαίτερη δουλειά χρειάζεται να κάνουμε για τους νέους εργαζόμενους, στις σχολές του κλάδου, στη μαθητεία, στους πρακτικάριους. Στην επόμενη συνεδρίαση του ΔΣ θα υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο για μια ολοκληρωμένη τέτοια παρέμβαση με εκδηλώσεις και δράσεις.
8. Στα πλαίσια της Πρωτομαγιάς το ΠΑΜΕ θα προχωρήσει στις παρακάτω κεντρικές πρωτοβουλίες.
 - **Εργατικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου** που έδειξε ότι συσπειρώνει ιδιαίτερα νεολαία. Να μπουν στόχοι για συμμετοχή ομάδων από τα σωματεία και τις σχολές. Είναι μια προσπάθεια που κάθε χρόνο συσπειρώνει εκατοντάδες εργάτες, σπουδαστές στην κατάρτιση, βοηθά στην επαφή των εργαζομένων με τα σωματεία τους, πιάνει πλευρές της ζωής της εργατικής νεολαίας.
 - **Για τα 15 χρόνια από την ίδρυση του και μπροστά στην 1^η Μάη** το ΠΑΜΕ θα διοργανώσει μεγάλη συναυλία για το διεθνές εργατικό τραγούδι στις 26 Απρίλη. Η ανάπτυξη μορφωτικής και πολιτιστικής δουλειάς από τα σωματεία αποτελεί σημαντική πλευρά της ιδεολογικής παρέμβασης. Δεν πρέπει να υποτιμώνται τέτοιες δραστηριότητες που βοηθούν στην ενίσχυση των δεσμών με τους εργαζόμενους, ανεβάζει τη συνείδηση τους.